

FOKSTERIER KRÓTKOWŁOSY

(Fox Terrier Smooth)

rewizja tłumaczenia polskiego sierpień 2022 Mirosław Redlicki

Pochodzenie Wielka Brytania

Data publikacji obowiązującego wzorca: 30.10.2016

Użytkowość: Terier

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 3 Teriery

Sekcja 1 Teriery duże i średnie

Próby pracy do decyzji poszczególnych krajów.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Foksterier, zarówno w wersji krótko-, jak i szorstkowłosej, pochodzi z Wielkiej Brytanii, prawdopodobnie od psów tego typu, jaki dał początek zarówno bull terierom jak i manchester terierom. Ustalenie typu nastąpiło w końcu XIX wieku, a pierwszy wzorzec rasy pochodzi z roku 1876.

To jeden z najżywszych terierów, o wyjątkowo ognistym temperamencie; hodowla do celów wystawowych w żaden sposób nie doprowadziła do jego wydelikacenia. Nigdy nie zmęczony, zawsze gotów rozprawić się ze szczurem, królikiem i oczywiście lisem.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Pies bystry i ruchliwy, przy niewielkich wymiarach silny, o mocnym kośćcu. Nigdy nie może być jednak ociężały, czy z gruba ciosany. Kończyny nie powinny być ani za długie, ani zbyt krótkie. W postawie foksterier ma przypominać konia myśliwskiego (huntera), który przy swoim krótkim grzbiecie stoi pewnie na nogach, mając pod sobą dużo podłoża.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Aktywny o szybkich ruchach, czujny, o żywych reakcjach. Przyjacielski, odważny i towarzyski.

GŁOWA:

Mózgoczaszka:

Czaszka: płaska, o średniej szerokości, stopniowo zwężająca się ku oczom.

Stop: niewielki, trochę widoczny.

Trzewioczaszka:

Nos: czarny.

Kufa: szczęka i żuchwa są mocne, silnie umięśnione, niewielkie zagłębienia pod oczami. Ta część kufy jest odpowiednio rzeźbiona, a nie klinowata.

Uzębienie: mocna szczęka i żuchwa w regularnym, kompletnym zgryzie nożycowym, to znaczy, że górne siekacze przykrywają dolne przy ścisłym kontakcie i są ustawione pionowo.

Policzki: nigdy nie mogą być pełne.

Oczy: ciemne, raczej małe, o kształcie tak zaokrąglonym, jak to tylko możliwe, ale nie wypukłe. Wyraz żywy i pojętny.

Uszy: małe, w kształcie litery „V”, opadające ku przodowi, noszone przy policzkach. Nie powinny płasko przylegać do boków głowy. Linia załamania uszu znajduje się powyżej szczytu czaszki. Małżowiny są średniej grubości.

SZYJA:

Zgrabna, muskularna, dobrej długości, sucha, bez podgardla. Stopniowo poszerza się ku barkom.

TUŁÓW :

Grzbiet: krótki, mocny i prosty, bez jakichkolwiek oznak słabości.

Lędźwie: mocne, lekko wysklepione.

Klatka piersiowa: głęboka, ale nie szeroka. Żebra prawdziwe (przednie) umiarkowanie wysklepione, rzekome (tylne) długie.

OGON:

Kiedyś zwyczajowo cięty.

Ogon cięty: osadzony raczej wysoko, radośnie noszony, ale nie zakręcony nad grzbietem, mocny.

Ogon niecięty: osadzony raczej wysoko, radośnie noszony ale niezakręcony nad grzbietem. Tak prosty jak to tylko możliwe. Średniej długości, tak by pasował do sylwetki psa.

K O Ń C Z Y N Y:

Kończyny przednie:

Łopatki: długie i skośne, dobrze pochylone ku tyłowi. Zwieńczenie łopatek o delikatnym obrysie, kłęb wyraźnie uwydatnione.

Przedramię: oglądane z każdej strony ma być proste. Kościec na całej ich długości mocny.

Łapy: małe, okrągłe i zwarte. Opuszki twarde i jędrne. Palce są umiarkowanie wysklepione, nie powinny być zwrócone do wewnątrz ani na zewnątrz.

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: mocne, dobrze umięśnione, nie mogą być podstawione ani przekątowane.

Udo: długie i mocne.

Kolana: dobrze kątowne.

Stawy skokowe: niskie.

Stopy: małe, okrągłe i zwarte. Opuszki twarde i jędrne. Palce są umiarkowanie wysklepione, nie powinny być zwrócone do wewnątrz ani na zewnątrz.

RUCH:

Kończyny przednie i tylne kierują się prosto do przodu i są względem siebie równoległe. Łokcie pracują swobodnie na osi tułowia. Kolana nie są skierowane na zewnątrz, ani do wewnątrz. Stawy skokowe niezbyt blisko siebie. Dobry, energiczny ruch, napęd zależy od elastyczności kończyn tylnych.

SZATA:

Sierść: prosta, przylegająca, twarda, gładka, gęsta i obfita, wewnętrzna strona ud i podbrzusze są także porośnięte.

Maść: dominuje biel. Całe białe, białe w rude, czarne lub czarno podpalane łaty. Łaty pręgowane, czerwone lub wątrobiane są wysoce niepożądane.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie Psy nie więcej niż 39 cm, suki nieco mniejsze

Waga: Psy: 7,5 - 8 kg Suki: 7-7,5kg

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa oraz jego zdolność do wykonywania pracy.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.

NB.

- Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.
- Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie. .